

Uden prisregulering vil enhver lønglidning kunne tillægges bruttoavance og umiddelbart overvæltet på udsalgsprisen.

5. I autoreparationsbranchen er det en udbredt opfattelse, at stigninger i sven-delønnen bør tillægges 200 pct. til dækning af generalomkostninger. Hertil kommer, at de således forøgede udsalgstimerpriser som hovedregel debiteres kunden efter det *fakturerede* timetal, medens selve løntillægget afregnes pr. effektiv arbejdstime. Dette medfører, at en stigning i svenlønningen på eksempelvis 1 krone pr. time kan resultere i en forhøjelse på 4-6 kr. på den effektive udsalgstimerpris.

6. På baggrund af erfaringer fra tilsvarende situationer kan man med sikkerhed gå ud fra, at autoreparationsbranchen er af den opfattelse, at der i perioden fra 28. januar 1970 til prisstoppets bortfald er opstået et betydeligt „efterslæb“.

Under forhandlingerne mellem monopoltilsynet og branchen i september 1969 om bindende kalkulationsregler blev et sådant efterslæb af branchen opgjort til *kr. 2,50*. Virksomhedernes vurdering af et efterslæbs størrelse i den nuværende situation ligger givetvis på et højere niveau.

7. Antagelsen om meget betydelige prisforhøjelser bestyrkes af, at branchen selv sagt er opmærksom på, at handelsministeren i fornævnte notat anfører, at der *efterfølgende* kan gribes ind over for urimelige prisforhøjelser ved at foreskrive maksimalpriser eller ved fastsættelse af midlertidige prisstop. Da der foreligger monopolankenævnskendelse om, at prisstop på dette område ikke har tilbagevirkende kraft, jfr. nævnets kendelse af 26. september 1969, vil tilskyndelse til straks efter 1. marts at forhøje reparationspriserne betydeligt være stærk. Herved undgås for værkstedernes vedkom-

mende en mulig risiko for at blive prisregulering undergivet på grundlag af de indtil 1. marts gældende priser.

Autoreparationsomsætningen andrager ca. 1,5 milliarder kr. om året. For hver krone timerprisen stiger, forøges den samlede prisstigning på dette område med 20 mill. kr., hvoraf en betydelig del vil blive indkalkuleret og akkumuleret i varepriserne, jfr. herved handelsministerens fornævnte notat, hvoraf fremgår, at prisstigninger bl. a. for service- og transportydelser vil kunne indregnes i varepriserne i overensstemmelse med de generelle kalkulationsregler, der påregnes indført pr. 1. marts.

Da forbrugerne savner reel mulighed for at holde igen over for stigninger i reparationspriserne, er det nødvendigt, at autoreparation inddrages under de kommende generelle kalkulationsregler, evt. således at kalkulationsreglerne af 11. februar 1970 videreføres med de fornødne aktuelle beløbsændringer og redaktionelle omformuleringer.

Det bemærkes herved, at anvendelse af nævnte kalkulationsregler ikke påvirker lønfastsættelsen mellem værksteder og ansatte.

Når FDM og KDAK ved nærværende henvendelse anmoder om, at generelle kalkulationsregler kommer til at omfatte autoreparation for derigennem at afdæmpe tendensen til massive prisforhøjelser, er det ikke udtryk for en opfattelse af, at branchen permanent bør være undergivet offentlig prisregulering.

Fri prisdannelse på dette område forudsætter imidlertid dels, at der ikke består ekstraordinær risiko for en eksplosionsagtig prisudvikling, dels at branchen kan nære forventning om en længere periode uden prisregulerende indgreb, idet tendensen til at tage prisforhøjelser på forskud i modsat fald vil være for stærk.

Ingen af nævnte forudsætninger er opfyldt i den aktuelle situation, hvorfor bortfald af prisregulering den 1. marts er uacceptabelt, såfremt prisudviklingen ønskes stabiliseret.

På Fællesudvalgets vegne

V. Lærkes.